

Alguna cosa es mou en el món de la cobla...

XAVIER CASTILLÓN

En els últims anys han sorgit diverses formacions amb esperit renovador, des de la Cobla Contemporània i la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya fins a la Bisbal Jove, i també compositors com ara Marc Timón, que estan portant la cobla a explorar territoris musicals nous i apassionants, ara que justament es commemora el bicentenari de Pep Ventura, el seu primer gran revolucionari. En aquest context tan obert i favorable a la innovació, Biflats fa un pas més enllà. Curiosament (o no), aquesta jove formació sorgeix de les comarques gironines, com bona part dels noms esmentats abans, amb músics provinents de cobles i orquestres com ara La Principal de la Bisbal, la Costa Brava i la Flama de Farners, a més de PulpoPop, grup sempre inquiet i al·lèrgic a les etiquetes, del qual

formen part Edgar Masegú i Xavi Pendón. Ells són els ideòlegs del projecte Biflats, al qual aquest últim músic blanenc aporta la majoria de composicions inèdites i els arranjaments del seu primer disc, amb un títol que és tota una declaració d'intencions: *Catalan fanfare!* Biflats és una xaranga catalana amb vocació internacional.

Biflats utilitza els instruments de la cobla i el seu so únic i inconfusible per crear una música nova que ultrapassa fronteres geogràfiques, sonores i lingüístiques, tot i que aquí la frontera que tenim més propera continua simbòlicament molt present en cançons com ara «El bou de Portbou» i «Cúmbia del Pirineu», més una trepidant relectura de la tradicional «Muntanyes del Canigó». Biflats vol exportar la cobla a tot el món com una immillorable carta de presentació del nou país que

BIFLATS
Catalan fanfare!

BIFLATS
Catalan fanfare!
Picap, 2017

vol ser Catalunya, i projectar la tradició cap al futur i la modernitat ben entesa, per crear una música viva que els joves puguin gaudir també a les barraques de festa major i als festivals de rock i músiques mestisses. Amb els potents vents de la cobla, reforçats amb bateria, percussions i tuba, Biflats proposa un viatge pel Mediterrani, des d'Occitània i els Balcans fins al Magrib, amb excursions puntuals a les músiques llatinoamericanes: un viatge audaç que tot just comença ara i que promet grans aventures.

L'èpica dels derrotats

JOSEP PASTELLS

Set anys després de la publicació de la novel·la *Amb home o sense*, escrita a quatre mans amb Astrid Magrans, J. N. Santaueulàlia (Banyoles, 1955) torna a l'arena literària amb *La sorra vermella*, la seva sisena novel·la en solitari. A les cinc anteriors s'hi sumen dos llibres de relats, tres poemaris i tres assajos que, en conjunt, componen una de les trajectòries creatives més notables dels darrers trenta anys de les lletres catalanes. Qui consideri un pèl agosarada aquesta afirmació faria bé de llegir-se, per exemple, la darrera obra de l'escriptor banyolí, aquí ressenyada: la història de dos anarquistes exiliats a França que el desembre de 1941 tornen a Barcelona per buscar-hi una nena de quatre

anys que és filla d'un d'ells i d'una noia afusellada per les tropes franquistes. A més d'explorar l'èpica dels derrotats i el pes de les contradiccions en un context marcat per l'opressió, la novel·la ofereix una trama densa i atractiva, narrada amb distància i contenció. Els diàlegs àgils i saborosos, l'ús exquisit del lèxic, la versemblança lingüística i els freqüents tocs d'humor basteixen un artefacte literari en què, per sobre de tot, predomina la lucidesa ben documentada. «Catalunya, quin galimaties incomprensible! Comunistes contra anarquistes, trotskistes contra estalinistes, ateus contra capellans, catalanistes d'esquerra contra catalanistes de dreta, i tots contra el govern central, faccions diverses entrematant-se pels carrers...

SANTAUEULÀLIA, J. N.

La sorra vermella

Proa. Barcelona, 2017. 419 p.

Si alguna cosa havia après des que havia arribat a Barcelona era que, allà, els rivals més acarnissats s'alineaven dins el mateix bàndol», pensa una infermera anglesa mentre atén una miliciana a l'hospital. La sorra xopa de sang del Camp de la Bota de Barcelona, escenari de nombroses execucions als anys quaranta, justifica el títol d'una novel·la precisa i madura que, a més d'unes quantes escenes brutals, inclou tres històries d'amor i una àmplia galeria de personatges heterogenis que descriuen sense concessions la cruesa i la complexitat dels esdeveniments.